

Vyznanie doktora Moravčička

Na napísanie ďalších príspevkov do Prievidzského občasnika som sa rozhodol pod vplyvom dvoch okolností. Prvou bol článok (PO 3/05) „*Družina psov v akcií*“, po prečítaní ktorého mi veľmi dobre padlo spomenutie členov družiny, ktorí sú, resp. boli mojimi vrstovníkmi a dobrým kamarátmi.

Druhou okolnosťou bol náhodný článok o pani Elene Králikovej pod názvom „*Madona bez prsníka*“, v ktorom zaujíma obdivuhodný postoj k rakovine. Proti rakovine sa dá bojovať len činorodosťou. Ona maľuje, učí sa jazyky, cvičí jogu, verejne sa angažuje, pozitívne myslí – a žije. Pomyslel som si, aký jednoduchý recept na prežitie – a začal som písať.

Môj vzťah k Prievidzi sa vyvíjal v dvoch etapách. Spoznával som ju ako študent gymnázia a ako k dôverne známej som sa do nej vrátil ako praktický lekár. V oboch obdobiach som spoznal množstvo zaujímavých ľudí, ktorí v tomto meste žili a ešte žijú a tvorili jej neodmysliteľnú atmosféru. Aj takto chcem priblížiť moje a ich životné príbehy, nie s dokonalosťou profesionála, ale skôr amatéra, ktorý sa snaží zo spomienok vytvoriť príbehy. Tak teda prvý.

Anton Schiffer

Za čias mojich gymnaziálnych štúdií vlastnil cukráreň oproti železničnej stanici. Bol známy vynikajúcimi zákuskami a zmrzlinou, ale aj svojim neobvyklým vzťahom k študentom. Bol to zážitok posedieť si v jeho cukrárni, hlavne keď som mal pri sebe mecenáša v podobe priateľa, ktorého otec bol mäsiarom, takže mal bližšie k peniažtekom ako ja.

Keď som nastúpil ako lekár do Prievidze, naše cesty sa s Tonkom opäť stretli na úrovni lekár-pacient a boli obojstranne výborné, vážili sme si jeden druhého, mali sme si čo povedať. Bývali sme u neho čestnými hosťami, pestoval výborné červené hrozno (taliana) a z neho vedel vykúziť ohromný červený mok. On bol znalcom, my skôr konzumentmi.

Býval na ceste do Nepál a ešte aj dnes stojí pred jeho domom, hoci už len torzo, ale vtedy dokonale presná kópia Bojnického zámku, ktorej tvorcom bol on sám. Nadanie mali v rodine, Jeho brat Viliam je svetovo známy sochár striedavo žijúci v Paríži a Trnave.

Tonko, bolo nám s Tebou výborne.